

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: L. K.,
t. č. ve Věznici Pardubice, P. O. Box 18/E1P, 540 44 Pardubice,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25
o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.6.2017 č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.6.2017 bylo potvrzeno. Žalobce požadoval, aby mu byl přiznán invalidní

důchod III. stupně, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla zjištěna v rozsahu 70 %. Dále uvedl, že bylo vycházeno z doby pojištění od roku 2007 do roku 2017, ovšem on má nárok podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, aby byla zohledněna doba posledních 20 let z důvodu dosažení věku 38 let.

2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Zdůraznila, že pro nárok na invalidní důchod musí být současně splněny dvě zásadní podmínky, a to vznik invalidity a získání potřebné doby. Výchozím bodem komplexního posouzení nároku žalobce na invalidní důchod je konstatování, že se stal dnem 2.5.2017 invalidní. Desetileté období před tímto datem představuje dobu od 2.5.2007 do 1.5.2017, v němž jak je uvedeno na osobním listu důchodového pojištění, byla zhodnocena doba pojištění představující 735 dnů, tj. 2 roky a 5 dnů. V tomto desetiletém období získal žalobce pouze 2 roky a 5 dnů pojištění, nikoliv potřebných 5 roků pojištění. Žalovaná dále uvedla, že zákonem č. 306/2008 Sb., byla s účinností od 1.1.2010 zavedena v § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění alternativní podmínka potřebné doby pojištění, podle níž v případě, že u občana staršího 38 let, který ke dni vzniku invalidity nesplnil podmínku získání 5 let pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity, je postačující, pokud v posledních 20 letech před vznikem invalidity získal alespoň 10 let zaměstnání, tedy „10 ve 20“, a tato podmínka platí pouze k datu vzniku invalidity. V případě žalobce však ani s přihlédnutím k alternativní podmínce není splněna podmínka potřebné doby pojištění, neboť v posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. v období od 2.5.1997 do 1.5.2017 získal žalobce 1.183 dnů pojištění, tj. 3 roky a 88 dnů pojištění, nikoliv potřebných 10 roků pojištění. Důvodem nepřiznání invalidního důchodu žalobci tak nebylo nedostatečné posouzení jeho zdravotního stavu, nýbrž skutečnost, že žalobce nesplnil druhou, zákonem požadovanou podmínku získání potřebné doby pojištění. Žalovaná dále poznamenala, že placení pojistného na důchodové pojištění osobami dobrovolně účastnými důchodového pojištění upravuje zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociálním zabezpečení, v platném znění. Žalovaná odkázala rovněž na ust. § 6 zákona č. 582/1991 Sb., v němž jsou přímo vymezeny konkrétní kompetence pro okresní správy sociálního zabezpečení, mezi které patří mimo jiné vedení evidence občanů dobrovolně účastných důchodového pojištění, jakož i navrhování zápočtu dob pojištění a náhradních dob pojištění ve sporných případech. Žalovaná doporučila žalobci obrátit se přímo na příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o věci samé bez jednání, neboť účastníci řízení se k postupu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy nevyjádřili.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.6.2017 byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Jičíně žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

5. Proti uvedenému rozhodnutí ze dne 5.6.2017 podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 1.9.2017 č. j. X, přičemž vycházela z posudku o invaliditě ze dne 18.7.2017, v němž posuzující lékař ČSSZ na základě v posudku vyjmenovaných lékařských podkladů učinil závěr, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 70 %. Datum vzniku invalidity stanovil lékař ČSSZ na 2.5.2017. U žalobce se jedná o pokročilou dekompenzovanou jaterní cirhosis se závažnou portální hypertenzí, s ascitem, PSE I. stupně, na podkladě hepatitidy B, dále jde o lehkou percepční nedoslýchavost se ztrátami 11,2 % oboustranně, o oboustrannou chronickou otitis media, oboustranně mezotympanální a epitympanální retrakce a rovněž také o diabetes mellitus II. typu na insulinu a PAD, myopii bilateralis, astigmatismus, virovou hepatitidu B, trombocytopenii. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XI., oddíl F, položce 1, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti, ve znění pozdějších předpisů, pro které posuzující lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 70 %, celková míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje hodnoty, podmiňující uznání III. stupně invalidity. Lékař ČSSZ po vyhodnocení veškerých odborných zpráv specifikovaných v posudku stanovil datum vzniku invalidity dnem 2.5.2017, tj. datem odborné hepatologické zprávy, která dokládala stupeň zdravotního postižení. Poznamenal, že první zmínka o cirhose jater je v odborné zprávě ze dne 7.3.2017. Dřívější dokumentace nikde toto onemocnění nezmiňuje. Z osobního listu důchodového pojištění žalobce, z něhož žalovaná v řízení o námitkách vycházela, plyne, že v rozhodném období posledních 10 let před vznikem invalidity, tj. od 2.5.2007 do 2.5.2017 žalobce získal 2 roky a 5 dnů pojištění, žalovaná odkázala na § 40 odst. 1 písm. f) a § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Žalovaná také zkoumala, zda podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod nebyla splněna v souladu s § 40 odst. 2 věty druhé zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném od 1.1.2010, a to zda žalobce dosáhl 10 let doby pojištění v posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. v období od 2.5.1997 do 1.5.2017. Žalovaná zjistila z osobního listu, že žalobce dosáhl v tomto období pouze 3 roky a 88 dnů pojištění. Žalovaná dále uvedla, že při hodnocení doby evidence pojištěnců na úřadu práce České republiky pro účely posuzování nároku na důchodovou dávku, vycházela z ust. § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a konstatovala, že žalobci byla hodnocena doba evidence na úřadu práce bez pobírání hmotného zabezpečení pouze v rozsahu 1 roku. Žalovaná uzavřela, že u žalobce došlo dnem 2.5.2017 ke vzniku invalidity, ovšem za situace, kdy nezískal k tomuto dni potřebnou dobu pojištění pro přiznání invalidního důchodu, byly jeho námitky zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení potvrzeno. Důvod pro zamítnutí žádosti o invalidní důchod tedy nespočívá v absenci invalidity, nýbrž nesplnění podmínky potřebné doby pojištění.
6. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku

- na starobní důchod podle § 29, popř., byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhal důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
7. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 8. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.
 9. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) citovaného zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let, 5 roků.
 10. Podle ust. § 40 odst. 2 téhož zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.
 11. Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti 70 %. Žalobce byl shledán invalidním pro invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění od 2.5.2017. Krajský soud dále odkazem na výše citovaná zákonná ustanovení konstatuje, že zákonnou podmínkou nároku na invalidní důchod není toliko zdravotní stav pojištěnce, ale také podmínka získání potřebné doby pojištění v rozhodném období před vznikem invalidity, jak je stanoveno v § 38 zákona o důchodovém pojištění. Podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, výše citovaného, jelikož ke dni vzniku invalidity, tj. k 2.5.2017 byl žalobce starší 28 let, činí potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění 5 let. Tato doba pojištění se zjišťuje podle § 40 odst. 2 věty první zákona o důchodovém pojištění za posledních 10 let před vznikem invalidity, přičemž v uvedeném období, tj. od 2.5.2007 do 1.5.2017 získal žalobce dobu pojištění toliko v rozsahu 735 dnů, jak bylo zjištěno z osobního listu důchodového pojištění, tj. 2 roky a 5 dnů pojištění, nikoliv potřebných 5 let pojištění. Z ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění dále plyne, že u pojištěnce staršího 38 let, jako tomu je v případě žalobce, se považuje podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod za splněnou, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity. Potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků. Ani tuto podmínku potřebné doby pojištění žalobce nesplňuje, neboť v rozhodném období, tj. od 2.5.1997 do 1.5.2017 získal žalobce pouze 1.183 dnů pojištění, jak bylo zjištěno z jeho osobního listu důchodového pojištění, tj. 3 roky a 88 dnů pojištění, namísto potřebných 10 let.
 12. Krajský soud uzavírá s ohledem na výše uvedené, že i přesto, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a jeho pracovní schopnost poklesla v míře zakládající invaliditu III. stupně, nemohla žalovaná žádosti žalobce o invalidní důchod

vyhovět, protože žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nesplňoval zákonnou podmínku potřebné doby pojištění před vznikem invalidity.

13. Krajský soud pro úplnost k dotazu žalobce, kolik peněz by měl doplatit, aby pobíral důchod, v intencích vyjádření žalované k žalobě ohledně této otázky, odkazuje žalobce na příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení, do jejíž působnosti spadá obecně odborná pomoc ve věcech sociálního zabezpečení, kromě jiného i v otázce účasti na dobrovolném důchodovém pojištění, placení pojistného na důchodové pojištění osobami dobrovolně účastnými důchodového pojištění.
14. Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.03.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně